

1. { Ki Is - te - né - nek át - ad min - dent, Bi -  
 { Azt csu - da - kép - pen őr - zi itt lent, In -

zal - mát csak be - lé ve - ti, Ki mindent szent ke -  
 ség, baj közt is él - te - ti.

zé - be tett, Az nem fő - vény - re é - pí - tett. P.Á.

2. A súlyos gondok mit használnak, / A sóhaj, sok jajszó mit ér, / Ha sebeink még jobban fájnak / S mindennap kínunk visszatér? / Így terhünk egyre súlyosabb, / Ha lelkünk búnak helyet ad.

3. Csak légy egy kissé áldott csendben: / Magadban békeségre lelsz, / Az Úr-rendelte kegyelemben / Örök, bölcs célnak megfelelsz. / Ki elválasztá életünk, / Jól tudja, hogy mi kell nekünk.

4. Jól tudja minden gondod, bajod, / Tudja: mily sorsot mérjen rád. / Megvidámítja könnyes arcod, / Elúzi szíved bánatát. / Ha nagy kegyelme vesz körül, / A lelked vigad és örül.

5. Ne gondold, hogyha ínség sújt rád, / Hogy téged Isten elhagyott! / Nehéznek érzed terhed súlyát: / Ne hidd, más könnyebbet kapott! / Hogy Isten mindent jól intéz, / Megérted majd, ha célhoz érsz!

6. Szent bölcsessége juttat mindent: / Kegyelmet, áldást és erőt. / Meggazdagít vagy elvesz kincset, / Trónokat állít és ledönt. / Csodásan úgy rendelte el: / Hol megaláz, hol felemel.

7. Zengj hát az Úrnak, s járd az utat, / Mit éppen néked ő adott; / A mennyből gazdag áldást juttat, / S majd Jézus ad szép, új napot. / Ki benne bízik és remél, / Az mindörökké véle él.